

תורת אביגדור

פילזים

ע"פ שיחותיו של הגאון הרב אביגדור מילר זצ"ל
מאת: א. בן-עמי
איורים: יוכבד גדל

פְּרֻשֵׁת וַיְקַהֵל תשפ"ב

אין זמן לקלות ראש

אנו זקוקים לתרומות כדי לעמוד בביקוש הרב
נא לתרום בעין יפה

להנצחות: 076-599-4020

פרשת ויקהל תשפ"ב אין זמן לקלות ראש

נחמיה ושלמה דפקו בלחץ על דלת המשרד. למה המשגיח קורא להם? הם לא חשבו שהם עשו משהו לא בסדר.

"תכנסו!" קרא המשגיח בחום.

שני הבחורים פסעו בזהירות אל תוך המשרד של המשגיח, הרב יוסף, שם ישב המשגיח ליד שולחנו והמתין להם.

"שלום, מה שלומכם?" הוא שאל בחיוך.

"ברוך השם, מצוין", השיב נחמיה בשקט.

"אני רוצה לדבר אתכם, בחורים יקרים, על מה שקרה בסעודת השבת בישיבה, התחיל הרב יוסף.

נחמיה ושלמה החליפו מבטים. מה קרה בשבת?

המשגיח המשיך, "אני תמיד אוהב, כשיש לי הזדמנות, לשהות בסעודת שבת בישיבה עם כל התלמידים. אולם השבוע, לאחר שהוגש הצ'ולנט, שמת לי ששניכם צחקתם והתלוצצתם באמירת בדיחות ועוד. הייתי מאוכזב לראות כאלו בחורים מדהימים וברמה - מתנהגים ככה בשבת."

"אני מתנצל", אמר שלמה. "היינו בכזה מן מצב רוח ולא התנהגנו בצורה המתאימה לבני תורה. אבל מה הקשר בין כל זה לשבת? זה לא שעברנו על איזו הלכה, לא עשינו מלאכה או נגענו במוקצה."

בדיוק אז, השיחה נקטעה על ידי אדם בעל חזות מוזרה שהופיע בפתח המשרד. היה לו שיער בלונדיני ארוך וגלשן גלים תחת זרועו!

"א... אפשר לעזור לך?" שאל המשגיח.

"בוודאי, הרב!" אמר האיש. "אה, שלום גם לכם, מה קורה?" הוא הוסיף, מביט לכיוון הבחורים.

"שמי הוא מתיו סוויני, אבל אתם יכולים לקרא לי "זרם סחף". אני כבר מחפש המון ובכל מקום איזה רב ואז ראיתי את בנין הישיבה הזה ואני כזה אמרתי לעצמי, וואו, בטח יש רב כאן, בפנים!, ומה אתם יודעים, הנה, מצאתי!"

הרב יוסף והבחורים בהו במתיו כשהוא המשיך.

"אז אני לא יהודי או משהו כזה, אבל אני חושב שכל היהדות שלכם זה דבר מדהים, בכל פעם שאני הולך לים ורואה את האוקיינוס הענק, אני חושב לעצמי: "תראה, זה עצום - חייב להיות שיש יוצר!"

"אז בכל אופן, ביום שישי אלוקים נתן לי כאלו גלים מדהימים לגלוש עליהם עד שהגעתי למסקני שאני צריך לעשות לו משהו בתמורה. אז החלטתי שאני הולך לשמור שבת בדיוק כמו שאתם עושים. הלכתי הביתה, עשיתי קידוש על כוס מיץ תפוזים. אפילו לא הדלקתי שום אור במשך השבת! פשוט ישבתי לי בחושך במשך כל השבת וחשבתי על האוקיינוס המדהים שהשם יצר בעבורי והחלטתי שאני רוצה להיות יהודי!"

"אוי לא! אל תעשה זאת!" צעק המשגיח, גורם לנחמיה ולשלמה לקפוץ. "זה מסוכן לעשות דבר כזה אם אתה עדיין לא יהודי!"

”לא לעשות - את מה?” שאל מתיו.

”אסור לך לשמור שבת!” ענה הרב יוסף. ”הנה, קח את מספר הפלאפון שלי ותתקשר אלי היום בערב ונדבר. אבל אל תשמור שבת!”

”או קיי, תודה הרב! להתראות לכם גם!” אמר מתיו, שהוא פונה לעזוב את המשרד.

נחמיה פנה למשגית. ”למה זה כל כך גרוע שהוא ישמור שבת אם הוא בכל אופן רוצה להיות יהודי?” הוא שאל.

”מכיוון ששבת שהיא מיוחדת!” אמר הרב יוסף. ”היא לא מיועדת לגויים. בדיוק כמו בית המקדש! האם אתם יודעים שבבית המקדש היה שלט בשפת הגויים בו נאמר: 'הזר הקרב יומת'? ואפילו הרומאים הבינו ונתנו להם להשאיר שם את השלט. מכיוון שבית המקדש היה מקום קדוש ורק ליהודים מותר היה להיכנס.

”ואותו הדבר לגבי שבת - זהו יום קדוש שנתן לנו השם ורק לנו. כאשר אנו נכנסים לשבת אנו מגיעים ליום של קדושה. וזו הסיבה ש'נכרי ששבת חייב מיתה' - אם גוי שומר שבת, עונשו הוא מוות, בדיוק אותו עונש שהיה מקבל אם היה נכנס לבית המקדש.

ואכן, כפי שהנכם רואים, שבת היא לא סתם יום בו לא עושים מלאכה. זהו יום חשוב מאד, רק בעבורנו. ואיננו יכולים להתנהג בשבת בצורה שבה אנחנו מתנהגים במשך השבוע. כאשר אנחנו נכנסים לשבת, אנחנו נכנסים לזמן של קדושה, בדיוק כמו שאנחנו נכנסים לבית המקדש, מקום בו ברור לנו לכל הדעות שחס וחלילה לא היינו נוהגים בקלות ראש. אל לנו לדבר בשבת בצורה בה אנו משוחחים במשך השבוע. זהו זמן להנות מקרבתנו לקדוש ברוך הוא, ועלינו להתייחס ליום הקדוש הזה ולהזדמנות גדולה זו - בכבוד עצום.”

נחמיה ושלמה חשבו על כך לרגע. ”תודה רבה,” הם אמרו. ”מכאן ואילך אנחנו נקפיד תמיד לזכור את קדושת השבת והתייחס ליום גדול זה בכבוד הראוי.”

שבת שלום ומבורך!